

датинъ който му са срѣщна и єдиж на общиятъ казанъ

— Ей, братко, и яде по нашему, говоряхъ тъ относлѣ; едва ли вѣкой другъ билъ би така разглезенъ въ това отношение, както Скобелевъ

Отъ тукъ са разбира защо вече първото време на минжлата война, до нашето преминуване презъ Дунавътъ, шеговата популярност въ войската на Гюргевскиятъ отрядъ растеше не по дни, но по часове. На него отначало са удивлявахъ, отпослѣ неволно са подчинихъ на могъщественото обаяние на Михаила Дмитриевича и са привързахъ къмъ него като дѣца. Азъ, разумѣва са, говоря за солдатитѣ и за младитѣ офицери. Твърдѣ много въ този началенъ периодъ глѣдахъ на него като на чуждъ, като на побѣдителъ иѣкахи си азиатки *халатници*. Нему ве-че и тогава завиждахъ, завиждахъ неговата младост, неговата ранна картиера, негова Георгий на шията, негово-вото знание, неговата енергия, неговото умѣніе да са вла-да съ подчиненинѣ..... Джлбокомисленнитѣ мисирки, кои-то раждатъ всяка най чахоточна идеїка отъ болѣзnenнитѣ мѣки на трудна жена, не разбирахъ този дѣятелъ умъ, тази вѣчна работяща лаборатория на мислите, на плано-вete и на предположенията

— Какъ тѣ да го обичатъ, говоряше единъ отъ най добритѣ генерали на минжлата война, който единожъ са бѣ-ше срѣщижъ съ Скобелева Помилувайте, стояхъ тѣ чинче предъ массата и распалено приказвахъ, всичко то-ва тѣй добръ и спокойно бѣше: изведнажъ гръмъ ; съ-бори са покривътъ и право на массата отгорѣ лѣти Скобе-левъ съ цѣлийтѣ джамаданъ нови иден, проекти, знания за дѣлата, до сега на тѣзи мисирки, неизвѣстни

Дойде до това, щото на побѣдителътъ на халатников-циѣ всяка гръмѧща бездарность и напоена глупость поч-ни да третира като дѣте

— Вий твърдѣ лесно, почти даромъ сте получили ва-шиятѣ Георгиевци. Заслужете ги сега де! говоряхъ му, и самолюбивитѣ Скобелевъ, който знаеше цѣната си, цѣли недѣли посль това ходяше позелѣялъ, съ разбити нерви, измѣченъ Дали не тогава почни да са развива бо-льствата на сърдцето му, която го закара въ ранинитѣ гробъ, ако само тази болѣсть е била у него.

Случваше са тѣй, щото на Скобелева и да говори не давахъ.

Интерскитѣ Наполеони само подсвирквахъ, когато по-